

PRZEWODNICZĄCY
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
Nr WO-020-43/16

Warszawa, 2016-05-18

Dot. GMS-WP-173-90/16

Pan Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu RP

Szanowny Panie Ministrze

W załączeniu przesyłam odpis opinii Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 9 maja 2016 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

2 pozycjach

WICEPRZEWODNICZĄCY
Krajowej Rady Sądownictwa

plk Piotr Raczkowski
sędzia Wojskowego Sądu Okręgowego

SEKRETARIAT GMS/ZDG

L.dz. ....19. 05. 2016.....

Data wpływu .....

OPINIA

KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 9 maja 2016 r.

w przedmiocie rządowego projektu ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług

Krajowa Rada Sądownictwa opiniuje projekt ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług zgłaszając poniższą uwagę.

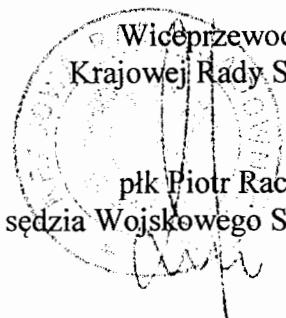
Rada zauważa, że projektodawca w art. 33 ustawy zdecydował o uchyleniu Działu Drugiego Rozdziału IIa ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz.U. z 2014 r., poz. 1502 z późn. zm.), co uzasadnił przeniesieniem tego rozdziału z odpowiednią modyfikacją do Rozdziału 2 projektowanej ustawy zatytułowanego „Warunki zatrudnienia pracowników delegowanych na terytorium RP”. Nie uzasadnił jednak w należyty sposób modyfikacji treści art. 67² § 1 pkt 6 Kodeksu pracy, która w brzmieniu nadanym w art. 4 ust. 2 pkt 6 projektu znacząco ograniczy katalog uprawnień chronionych przewidzianych dla pracowników delegowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Decyzja o wyjęciu spod ochrony Kodeksu pracy uprawnień pracowników delegowanych na terytorium RP, a związanych z rodzicielstwem i wprowadzenie w to miejsce jedynie ochrony uprawnień pracownic delegowanych na terytorium RP w okresie ciąży oraz w okresie urlopu macierzyńskiego powinna zostać w odpowiedni sposób umotywowana. Powinno to nastąpić szczególnie z uwagi na okoliczność, że jak zauważył projektodawca w uzasadnieniu projektu odnośnie tzw. „dyrektywy podstawowej” (Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 96/71/WE z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług; Dz. Urz. WE L 18 z 21.01.1997, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 5, t. 2, str. 431), przepisy dyrektywy nie stanowią przeszkody w stosowaniu korzystniejszych dla pracowników warunków zatrudnienia niż w niej przewidziane. Z uwagi na to, że zarówno art. 67² § 1 pkt 6 Kodeksu pracy, jak i art. 4 ust. 2 pkt 6 projektowanej ustawy dotyczą wykonania dyrektywy podstawowej z 16 grudnia 1996 r. zasadnym jest nałożenie na projektodawcę obowiązku odpowiedniego uzasadnienia zmiany odbierającej pracownikom delegowanym na terytorium RP uprzednio przyznanych na podstawie art. 67² § 1 pkt 6 Kodeksu praw podmiotowych.

Ogólnikowe stwierdzenie, że dokonano odpowiedniej modyfikacji treści Działu Drugiego Rozdziału IIa Kodeksu pracy nie wypełnia tym samym podstawowych wymogów stawianych uzasadnieniu ustawy.

Wiceprzewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

płk Piotr Raczkowski
sędzia Wojskowego Sądu Okręgowego

Biuro Krajowej Rady Sądownictwa
ZA ZGODNOŚĆ Z ORYGINAŁEM

DYREKTOR
Wydziału Organizacyjnego
Biura Krajowej Rady Sądownictwa

Marek Gólczew